

Nyári egyetemi beszámoló

Jenei Laura

Nemzetközi gazdálkodás alapszak (KKK)

Kína

Soochow University

2019. július 13. – augusztus 12.

Megvalósult a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC)
nyári egyetemi ösztöndíjprogramja keretében

Élménybeszámoló

Tapasztalataim szerint az ember három fő dologra asszociál, ha Kína kerül szóba:

- Gasztronómia – Rizs, ami minden formában és mennyiségben fogyasztható, sőt, nem riadnak vissza az egyéb egzotikus növények, állatfajok megkóstolásától sem;
- Nép – Ázsiai emberek tömegnyomorja, ember ember hátán, utcai árusok tucatárai;
- Kultúra – A Nagy Fal, a piros lampionoktól hemzsegő pagodák és a kínai karakterek kavalkádja, melyeket egy laikus sokszor összekever más keleti nyelvek karaktereivel.

Ezzel a három gondolattal indultam neki ennek a varázslatos országnak 2019 júliusában 3 másik egyetemi csoporttársammal, a Keleti Üzleti Akadémiai Központ ösztöndíjának köszönhetően. Első távol-keleti utam révén nekem már a többórás repülőút hatalmas élményt adott. Megérkezésor nehezen tudatosult bennünk, hogy pontosan hol is vagyunk, de az első pár kínai üdvözlés és köszönés után eszméltünk, hogy mostantól élesben tudjuk (és kell is) hasznosítani az eddig kínai nyelvórákon vett kifejezéseket és szavakat.

Az időeltolódás ellenére az első szabad hétvégén nem tudtunk egy helyben maradni, azonnal elindultunk felfedezni a várost. Suzhou Kína egyik legszebb (és leggazdagabb) városai közé tartozik. Kulturális és történelmi központ, amiről romantikus folyami csatornái, értékes műkincsei és a világörökségi szintű, klasszikus kertjei gondoskodnak.

A campus, ahol a szállásunk és a nyelviskolánk volt, egy városfallal elzárt terület a város szívében. Négy kapun keresztül indulhattunk a város különböző pontjai felé, melyeket őrök vigyáztak reggel és este, így teljesen biztonságban éreztük magunkat. A campuson belül a kollégiumon és nyelviskolán kívül még három ebédlőt, három egyetemi szupermarketet, bankot és automatát és különböző sportpályákat találtunk. Teljesen egyetemista barát kialakítású hely, rengeteg őrzött biciklitárolóval és robogóparkolóval és saját rendőrséggel. A város folyója szelte ketté a campust, így mindennap panorámás sétákat tehettünk meg órára menet és jövet.

Hétfőtől kezdetét vették a nyári egyetemünk nyelvórái. A csoportok maximum 10 főből álltak a hatékony nyelvtanulás érdekében. A két kínai nyelvtanárnőnk a lehető legjobb módon ügyelt arra, hogy a csoportot egy szinten tartsa és mindenki ugyanolyan bánásmódban részesüljön, függetlenül nemtől, származástól és életkortól. Mi hárman lányok a kezdő csoportba kerültünk, ahol nagyon stabil alapot kaptunk ez alatt az egy hónap alatt.

A csoportunkban voltak koreai, brazil, japán, de még nigériai származású diákok is, akikkel a délelőtti és délutáni órákon napról napra egyre jobban összekovácsolódtunk. Minden héten és hétvégén külön programokat szerveztünk magunknak, ahova sokszor még a tanáraink is csatlakoztak. Voltunk autentikus koreai étteremben a koreai diáktársunknak köszönhetően, énekeltünk együtt Back Street Boys számokat karaoke bárban, táncoltunk első sorban egy helyi rockbanda koncertjén, kipróbáltuk milyen az igazi kínai masszázs és ezeken kívül még rengeteg más felejthetetlen pillanattal gazdagodtunk.

Az időjárás volt az egyetlen olyan tényező, ami nem igazán volt a barátunk. A tűző napot és fülledt meleget nagyon nehezen bírtuk, de erről a helyiek is hasonlóképpen vélekedtek. Az év legmelegebb időszakában látogattuk meg Kínát, eső egészen az utolsó hetünkig nem volt egyáltalán. Nem is lehetett látni embert napernyő (azaz 'sunbrella') nélkül az utcákon. Amikor mi is megvettük a sajátunkat, akkor tettük meg a „helyiesedés” felé vezető első lépéseket.

A hétvégeket próbáltuk a lehető leghasznosabban eltölteni és felfedezni nem csak a várost, de a környéket is. A gyorsvonatos alig félórára lévő Sanghajba sikerült kétszer eljutnunk, és a második alkalommal felülnézetből is megcsodálhattuk az esti kivilágítást. Felfedeztük még továbbá a közeli buddhista zárdóhelyet, Wuxit és a hatalmas Buddha szobrát, majd egy másik hétvégi napon Tonglit, a vízi várost is be tudtuk járni. Hétköznap estéken pedig Suzhou város modern és hagyományos részeit a szuper olcsó taxival vagy a helyi fuvarhívó segítségével ismertük meg közelebbről. Az utolsó hétvégére tervezett Nanjing városi túránknak sajnos keresztbe tett az ezen a térségen gyakran előforduló tájfun, mivel ilyenkor nem ajánlatos utcára menni, a repülőket sem engedték felszállni a legerősebb napon, de hál' Istennek ránk semmilyen egyéb hatással nem volt.

A helyi ételektől amennyire féltém, olyannyira kellemesen csalódtam bennük és vette át körülbelül 3 nap után a kínai konyha a vezető szerepet a kedvenceim listáján. Sok helyi kínai és más országok konyháinak éttermeit próbáltuk ki, de mindenhol nagyszerűeket ettünk. Az árukról meg ne is beszéljünk, mindenhol az itthoni árak töredékéért kaptunk nagyadagos főételeket.

Ezer és ezermillió más dolgot lehetne még mesélni, de az talán egy egész könyvet is kitenne. Az elején említett gondolataim beigazolódtak, a kínaiak tényleg rengeteg rizst fogyasztanak, ami sokszor kicsit egyoldalú köret volt számomra az utolsó napok vége felé. Tényleg érezhető a különbség a tömeg szó fogalmát illetően Magyarországon és Kínában, de egy esetet leszámítva egyetlen problémánk sem adódott az emberáradattal. Igaz, a Nagy Falat nem sikerült megnéznünk, de annál több pagodát és még több lampiont láttunk, a végére pedig már az álmunkban is megjelentek a karakterek.

Ez után a kint töltött 1 hónap után számomra Kína már nem csak ezeket jelenti. Nem hogy három, hanem háromszáz más dolgot és egyéb okot tudnék hirtelen felsorolni, ami miatt Kínát örökre a szívembe zártam és bármikor visszamennék, illetve ami miatt minden embernek ajánlanám, hogy legalább egyszer látogassa meg ezt az országot. Befejezésül csak annyival zárnám, hogy találkozunk még Kína!